

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 39C/126/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7215204190
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alžbeta Beňáková
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2019:7215204190.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou JUDr. Alžbetou Beňákovou, v spore žalobcu: Československá obchodná banka, a.s., so sídlom Michalská 18, 815 63 Bratislava, IČO: 36 854 140, zastúpeného AK Malata, Pružinský, Hegedúš & Partners s.r.o., so sídlom Prievozska 4/B, 821 09 Bratislava, zastúpenej JUDr. Milanom Malatom, advokátom, proti žalovanej: B. H., X.. XX.X.XXXX, L. J. XXX/XX, XXX XX F., o zaplatenie 243,66 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 202,94 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 150,- € od 1.2.2015 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalovanej náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným súdu dňa 23.2.2015 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 243,66 € s príslušenstvom a nahradiť mu trovy konania titulom neplatenia splátok úveru.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 25.5.2009 uzatvorila žalovaná so spoločnosťou ISTROBANKA a.s., ktorá dňa 1.7.2009 zanikla zlúčením so žalobcom, Zmluvu o bežnom účte a poskytovaní MAXIKONTA. Na základe zmluvy sa spoločnosť ISTROBANKA a.s. zaviazala zriadiť a viesť pre žalovanú bežný účet č. XXXX-XXXXXXXX/XXXX v mene EUR. Na základe žiadosti žalovanej č. XXXXXXXXXXXR zo dňa 22.7.2010, žalobca vystavil oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania, ktorým došlo k uzavretiu Zmluvy o povolenom prečerpaní v zmysle bodu 2. Obchodných podmienok. Limit bol 150,- € formou úveru, ktorý mohol byť čerpaný od 22.7.2010. Výška úrokovej sadzby a úrok z omeškania bol stanovený podľa www.csob.sk <<http://www.csob.sk>>.

3. Žalobca sa domáha okrem zaplatenia sumy 243,66 €, zaplatenia zmluvného úroku vo výške 18,90 % ročne zo sumy 150,- € od 1.2.2015 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 213,25 € od 1. 2. 2015 do zaplatenia a náhrady trov konania.

4. Vzhľadom na nemožnosť zistenia skutočného pobytu žalovanej a doručenia žaloby súd postupoval v súlade s ust. § 116 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) tak, že zverejnil Oznámenie o podanej žalobe a o doručovaní žaloby proti žalovanej na úradnej tabuli a na webovej stránke tunajšieho súdu od 18.4.2017. Žaloba sa považuje za doručенú po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia a to dňom 4.5.2017 (č.l. 65 spisu). Žalovaná sa k žalobe písomne nevyjadrila a ostala počas celého konania nečinná.

5. Rozsudkom č. k. 39C/126/2015- 79 zo dňa 26.6.2017 súd rozhodol o podanej žalobe tak, že ju zamietol s tým, že žalovaná má nárok na náhradu trov konania v plnej výške. Súd vychádzal z toho, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, keď nepredložil súdu zmluvu o bežnom účte. Po podaní odvolania žalobcom, Krajský súd v Košiciach rozhodol o odvolaní rozsudkom č. k. 1Co/25/2018- 95 zo dňa 30.1.2019 tak, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Podľa názoru krajského súdu z obsahu žaloby vyplýva, že žalobca v žalobe uviedol svoje skutkové tvrdenia a na ich preukázanie označil aj listinné dôkazy. Žalovaná tieto skutkové tvrdenia žaloby nepoprela a preto bolo povinnosťou súdu prvej inštancie ich považovať za skutkové tvrdenia nesporné. Súd prvej inštancie nepostupoval v konaní v súlade s týmito zásadami, keď neprihliadol k nesporným skutkovým tvrdeniam žaloby, ktoré neboli žalovanou popreté a navyše v dôvodoch rozsudku nevykonal ani hodnotenie dôkazov označených žalobcom a naopak, svoj procesný záver o neunesení dôkazného bremena vyvodil z toho, čo sa v spise nenachádza. Takéto hodnotenie dôkazov teda zjavne nezodpovedá úprave § 191 ods. 1 CSP.

6. Za nesprávne považoval odvolací súd aj rozhodnutie o trovách konania, pokiaľ tento priznal žalovanej náhradu trov konania napriek zjavnej skutočnosti, že tejto v konaní žiadne trovy nevznikli.

7. Po vrátení veci bolo povinnosťou súdu odstrániť procesné pochybenia, na ktorých bolo založené doterajšie konanie a vo veci opätovne rozhodnúť rozsudkom, ktorý bude odôvodnený v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP.

8. Po vrátení veci na ďalšie konanie, súd viazaný právnym názorom krajského súdu pokračoval v konaní.

9. Dodatkom č. 12 k Rozvrhu práce na rok 2019 pre Okresný súd Košice II zo dňa 27.8.2019 došlo k zmene zákonného sudcu a zákonnou sudkyňou na prejednanie a rozhodnutie veci sa stala JUDr. Alžbeta Beňáková.

10. Podľa ust. § 297 CSP pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 €.

11. Vzhľadom na skutočnosť, že v tejto veci ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci a hodnota sporu neprevyšuje 1.000 €, súd v zmysle ust. § 297 CSP vec prejednal a rozhodol bez nariadenia pojednávania, pričom rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 12.12.2019 s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené postupom podľa ust. § 219 ods. 3 CSP. Termín verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený na úradnej tabuli a webovej stránke tunajšieho súdu od 5.12.2019 do 12.12.2019.

12. Súd vykonal dokazovanie na základe predložených listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

13. Spoločnosť ISTROBANKA a.s. uzatvorila so žalovanou dňa 25.5.2009 Zmluvu o bežnom účte a poskytovaní MAXIKONTA, na základe ktorej zriadila a viedla pre žalovanú bežný účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX. Na základe žiadosti žalovanej vystavil žalobca žalovanej oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania k žiadosti reg. č. XXXXXXXXXXXXR zo dňa 22.7.2010, ktorým došlo k uzatvoreniu Zmluvy o povolenom prečerpaní č. XXXXXXXXXXXXR v zmysle čl. I bodu č. 2 Obchodných podmienok pre povolené prečerpanie bežného účtu, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o povolenom prečerpaní. Na základe zmluvy žalobca poskytol žalovanej povolené prečerpanie na bežnom účte do výšky limitu 150,- € formou úveru. Zmluvné strany si ku dňu otvorenia účtu povoleného prečerpania dohodli pohyblivú úrokovú sadzbu vo výške 16,90 % p.a. a sadzbu úroku z omeškania vo výške 9% p.a. s tým, že úroková sadzba je platná do doby, pokiaľ si zmluvné strany nedohodnú inú sadzbu spôsobom podľa čl. III Obchodných podmienok pre povolené prečerpanie bežného účtu. Podľa sadzieb žalobcu platných od 15.1.2015 bola stanovená úroková sadzba pre povolené prečerpanie účtu pre fyzické osoby vo výške 18,90 % p.a. Žalovaná si neplnila svoju povinnosť platiť riadne a včas za poskytnuté prečerpanie. Dňa 1.9.2013 oznámil žalobca žalovanej zosplatnenie úveru, ktorý ku dňu 1.9.2013 predstavoval sumu 277,65 € vrátane príslušenstva, ktorý sa stal dňom 31.8.2013 splatným a ktorý mala uhradiť najneskôr do 11.9.2013. Oznámenie bolo žalovanej doručené dňa 6.9.2013. Žalovaná uvedenú sumu neuhradila. Ku dňu 31.1.2015 predstavovala pohľadávka žalobcu sumu 243,66 €, z ktorej istina predstavovala sumu 150,- €, zmluvné úroky sumu 63,25 € a úroky z omeškania 30,41 €.

14. Podľa ust. § 708 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriaďiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

15. Podľa ust. § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

16. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

17. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

18. Podľa § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

20. Podľa § 2 písm. e) zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa.

21. Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti:

a) podľa § 9 ods. 2 písm. a), b) d), f), g), i) a w)

b) povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške,

c) výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

22. Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník účinný v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej aj „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa čl. VII bod 1, písm. a) Obchodných podmienok pre povolené prečerpanie bežného účtu (ďalej len „OP“), banka je oprávnená urobiť jedno alebo viac opatrení uvedených v ods. 2 tohto článku, ak nastane skutočnosť, ktorá znamená alebo vyvolá podstatnú zmenu podmienok, podľa ktorých bolo poskytnuté povolené prečerpanie, a ktorá môže podľa posúdenia banky ohroziť včasné a úplné splatenie záväzkov klienta, najmä pokiaľ klient bude v omeškaní so splatením akejkoľvek peňažnej čiastky voči banke, prípadne inému subjektu ktorý mu poskytol úver.

24. Podľa čl. VII bod 2, písm. a) OP, banka je oprávnená kedykoľvek potom, ako nastane čo i len jedna zo skutočností podľa ods. 1 tohto článku oznámením odoslaným klientovi vyhlásiť, že všetky pohľadávky z poskytnutého povoleného prečerpania sú splatné ku dňu uvedenému v písomnom oznámení banky.

25. Vychádzajúc z takto ustáleného skutkového stavu a z citovanej právnej úpravy súd posúdil uplatnený nárok žalobcu za dôvodný v časti. V prejednávanej veci vznikol záväzok žalovanej zo zmluvy o bežnom účte uzatvorenej podľa ustanovení § 708 a nasl. Obchodného zákonníka. Ak ide o vzťah dodávateľa a spotrebiteľa, ide o vzťah spotrebiteľský. Pri zákonom posudzovaní konkrétneho prípadu súd dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi žalobcom a žalovanou na základe zmluvy o bežnom účte dňa 25.5.2009 a zmluvy o povolenom prečerpaní bežného účtu uzavretej dňa 22.7.2010, je vzťahom občianskoprávnym. Zmluva o povolenom prečerpaní je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z. a zmluvou spotrebiteľskou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

26. Podľa zmluvy bolo žalovanej povolené prečerpanie bežného účtu č. 4008083494/7500 do výšky úverového limitu 150,- €, ktorý mohol byť čerpaný od 22.7.2010. Zmluvné strany si medzi sebou dohodli pohyblivú úrokovú sadzbu vo výške 16,90 % p.a., ktorá od 15.1.2015 platila vo výške 18,90 % p.a., ktorej výšku žalobca povinne zverejňoval v prevádzkových priestoroch pobočiek banky a na webovej stránke banky www.csob.sk <<http://www.csob.sk>>. Žalovaná nespĺcala poskytnuté prečerpanie riadne a včas, preto žalobca pristúpil k predčasnému zosplatneniu úveru ku dňu 31.8.2013 v súlade s čl. VII bod 2 písm. a) Obchodných podmienok pre povolené prečerpanie bežného účtu, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy.

27. Súd dospel k záveru, že zmluva o bežnom účte a zmluva o povolení prečerpania na bežnom účte boli uzatvorené platne. Zmluva o povolení prečerpania zároveň obsahuje všetky podstatné náležitosti predpokladané zákonom č. 129/2010 Z.z. Z tohto dôvodu má žalobca nárok na vrátenie istiny vo výške 150,- €, úrokov z omeškania vyčíslených ku dňu 31.1.2015 vo výške 30,41 € ako aj zmluvných úrokov, ale len ku dňu zosplatnenia, ktoré podľa výpisu z úverového účtu boli ku dňu 31.8.2013 vo výške 22,53 €.

28. Súd nepovažoval za dôvodný nárok žalobcu na zaplatenie zmluvných úrokov za obdobie od 1.9.2013 do 31.1.2015 vo výške prevyšujúcej sumu 22,53 € a rovnako za obdobie od 1.2.2015 do zaplatenia vo výške 18,90 % p.a. zo sumy 150,- €.

29. Je nesporné, že úverový vzťah spočíva v poskytnutí peňažných prostriedkov a do vrátenia poskytnutých prostriedkov má dlžník platiť úroky. Účastníci úveru pritom nemusia dohodnúť čas, na ktorý sa úver poskytuje. V takom prípade vzniká právo na úroky až do vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov. Pokiaľ si však účastníci úveru dohodnú úverové obdobie a dlžník poskytnuté peňažné prostriedky do dohodnutej doby nevráti, prichádzajú do úvahy za obdobie po splatnosti úveru úroky z omeškania. Ide pritom o odlišný inštitút oproti odplátnym úrokom a ten má sankčnú povahu. Keďže žalobca pristúpil k predčasnej splatnosti úveru dňa 31.8.2013, od tejto doby žalobca nemá nárok na úrok z úveru, ktorého platenie bolo dojednané a to jednak ani za obdobie od 1.9.2013 do 31.1.2015, ani za obdobie, ktoré uviedol žalobca v petite teda od 1.2.2015 do zaplatenia.

30. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo/143/1998, dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, resp. jeho splátok. Od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania.

31. S takýmto logickým záverom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky súd súhlasí, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahu medzi účastníkmi konania. Súd zastáva tento právny názor, aj napriek vedomosti o rôznej rozhodovacej praxi súdov.

32. V danej právnej veci žalobca pristúpil k zosplatneniu celého úveru ku dňu 31.8.2013, teda týmto dňom sa stal splatný celý úver, preto žalobcovi vznikol nárok na úroky z úveru iba do dňa 31.8.2013 (vrátane), ktorý žalobcovi priznáva, potom už nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. Obdobný názor je vyslovený aj v rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29.10.2014 sp. zn. 5Co/223/2014, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/85/2013 zo dňa 25.10.2013, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/83/2013 zo dňa 7.5.2014.

33. Vzhľadom na vyššie uvedené súd vo výroku I zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 202,94 € pozostávajúcej z istiny 150,- €, úrokov z omeškania vo výške 30,41 € a zmluvných úrokov vo výške 22,53 € a vo výroku II žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

34. Podľa ust. § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis (§ 517 ods. 2 Obč. zák.).

35. Podľa ust. § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie“), ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013. Záväzkový vzťah medzi žalobcom a žalovanou vznikol pred 1.2.2013.

36. Podľa § 3 nariadenia, v znení účinnom do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

37. Žalovaná sa s plnením svojho peňažného záväzku dostala do omeškania, preto ju súd zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania, ktorý však nebol vyčíslený v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády vo výške 8,50 % ročne, nakoľko v tom čase bol úrok z omeškania vo výške 8,05 % p.a. a len zo sumy 150,- €, nie zo sumy 213,25 €, ako požadoval žalobca a to od 1.2.2015 do zaplatenia tak, ako je uvedené vo výroku I tohto rozhodnutia. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu teda k 1.2.2015 bola len 0,05 % a úrok z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyšší.

38. Podľa názoru súdu nemožno žalobcovi priznať úrok z omeškania zo sumy 213,25 €, nakoľko okrem istiny 150,- € zahŕňa zmluvný úrok vo výške 63,25 €. Súd má za to, že úrok z omeškania možno priznať len z pohľadávky samotnej, nie z jej príslušenstva (rozhodnutie NS SR 6Obdo 4/94 zo dňa 13.11.1995). V zmysle § 121 ods. 1 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. Niet pritom sporu o tom, že úroky sú príslušenstvom pohľadávky, nie sú pohľadávkou.

39. V zmysle vyššie uvedeného preto súd nemohol priznať úroky z omeškania aj zo sumy prevyšujúcej sumu 150,- €, nakoľko zmluvné úroky aj úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky a Občiansky zákonník neumožňuje priznať úroky z úrokov, preto súd vo výroku II aj v tejto časti žalobu zamietol.

40. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

41. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

42. Podľa ust. § 263 ods. 1 CSP, ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

43. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení vo výroku III podľa pomeru úspechu strán sporu. Žalobca sa v konaní domáhal zaplatenia sumy 243,66 € a zmluvných úrokov z omeškania vo výške 18,90 % p.a. zo sumy 150,- € od 1.2.2015, ktoré ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavovali sumu 137,94 €, spolu sa tak žalobca domáhal sumy 381,60 € (100%), z ktorej mu súd priznal sumu 202,94 € (53,18 %), čo predstavuje jeho úspech a neúspech v rozsahu 46,82 %. Vo vyššom rozsahu tak bol v spore úspešnejší žalobca, ktorému preto patrí nárok na náhradu trov v rozsahu 6,36 % (53,18 % - 46,82 %). Súd zároveň nevidel priestor pre aplikáciu ust. § 257 CSP.

O výške trov bude rozhodnuté v samostatnom uznesení po právoplatnosti tohto rozsudku v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Košice II.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 2 rovnopisoch.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).